

Czytania: (Wj 32, 15-24. 30-34); (Ps 106 (105), 19-20. 21-22. 23); Akłamacja (Jk 1, 18); (Mt 13, 31-35);

Pierwsze czytanie uświadamia nam, że natura ludzka jest skłonna do złego, i że czasem w dobrej wierze, nieumyślnie albo przez własną nieświadomość czy brak właściwego rozumienia Pana Boga, człowiek dopuszcza się grzechu. Grzech to niewierność wobec Boga, albo zastępowanie sobie Pana Boga wymyślonymi przez siebie idolami, cielcami, własnymi obrazami Pana Boga takimi, jakie wydają się nam wygodniejsze czy właściwe.

Pan Bóg mówi do Mojżesza: „Tylko tego, który zgrzeszył przeciw Mnie, wymaże z mojej księgi”. Jest to nawiązanie do księgi Przysłów 10, 7: „Pamięć o prawym jest błogosławiona a imię nieprawych zaginie”.

W Ewangelii Jezus przywołując ziarnko gorczycy zapowiada, że Królestwo niebieskie będzie cały czas się rozrastać i w jego cieniu, w jego gałęziach jest miejsce do zamieszkania dla wszystkich. A z drugiej strony jest jakby niewielką ilością zaczynu, z którego wyrośnie coś dużego coś, co zapewni pokarm ludziom.

Prośmy Pana Boga o to, abyśmy byli mu zawsze wierni, byśmy nie trwożyli sobie bożków, fałszywych obrazów Boga, błyszczących namiastek, które pociągają, ale ani w niczym nam pomóc nie mogą, ani ocalić w potrzebie też nie mogą.

o. Wiesław Jonczyk SJ